

2018/3

I n f o r m a č n í OBČASNÍK

Evropského centra mládeže Břeclav

červenec–září 2018

Činnost spolku v období červenec–září 2018

Účast na krátkodobých zahraničních projektech Erasmus+: Mládež

1. 5.–12. 7. 2018 – Creative Boost for Youth Workers – Španělsko – 4 účastníci
2. 5.–12. 7. 2018 – Good Mentors, Happy Volunteers – Turecko – 2 účastníci
3. 16.–24. 7. 2018 – Guide to Erasmus+ Applications – Portugalsko – 4 účastníci
4. 18.–30. 7. 2018 – Creative Health – Rumunsko – 5 účastníků
5. 23.–31. 7. 2018 – Discover Green Jobs – Francie – 5 účastníků
6. 26. 7. – 3. 8. 2018 – R.A.I.S.E. U.P. – "Recycling Activities Inspiring Sustainability and Environment-care, through U-tube Promotion – Itálie – 6 účastníků
7. 30. 7. – 8. 8. 2018 – Job R-Evolve – Activity 2: Entrepreneurship – Bosna a Hercegovina – 3 účastníci
8. 5.–15. 8. 2018 – My Green Steps ... Through the Forest – Portugalsko – 5 účastníků
9. 12.–19. 8. 2018 – Qualified, Unemployed – Turecko – 6 účastníků
10. 13.–20. 8. 2018 – YOUth Are the Voice – Finsko – 2 účastníci
11. 20.–29. 8. 2018 – Active Citizenship – Rumunsko – 6 účastníků
12. 26. 8. – 2. 9. 2018 – POWER IN (e)MOTION – Lotyšsko – 3 účastníci
13. 27. 8. – 5. 9. 2018 – Love is in the Air – Rumunsko – 5 účastníků
14. 31. 8. – 8. 9. 2018 – The Dark Side of Youth: Theory & Practice of Violence for Youth Workers – Itálie – 2 účastnice
15. 31. 8. – 11. 9. 2018 – Forgotten Crafts of the Future – Belgie – 6 účastníků
16. 3.–12. 9. 2018 – Action in Eco Direction II – Ukrajina – 2 účastnice
17. 4.–12. 9. 2018 – Social Entrepreneurship Training 2 – Bulharsko – 3 účastníci
18. 8.–21. 9. 2018 – 10 Jobs to Choose – Lotyšsko – 6 účastníků
19. 9.–15. 9. 2018 – SOURCE – seminar and konference – Maďarsko – 2 účastníci

20.14.–22. 9. 2018 – Inclusive Employability and Entrepreneurship Youth Work – Srbsko – 3 účastníci

21.18.–28. 9. 2018 – Mind Your Body – Francie – 5 účastníků + 1 trenér

22.22.–30. 9. 2018 – Young Researchers for Science: Environmental Awareness through Science – Estonsko – 6 účastníků

23.24.–30. 9. 2018 – Life Skills, Youth & Migrants – Itálie – 6 účastníků

Přečtěte si také reporty a prohlédněte fotky z těchto projektů na našem [webu](#)!

Evropská dobrovolná služba

V srpnu skončila roční EVS Jana Miky, který dobrovolničil v lotyšské organizaci Piedzīvojuma Gars (PG). Úkolem Honzy a dalších dobrovolníků bylo vymýšlet, testovat a hrát nové outdoorové hry avzdělávací aktivity zaměřené mnohdy na týmovou spolupráci. Vedle toho PG pomáhali s organizováním tréninkových kurzů a výměn mládeže. Přečtěte si [report](#) a podívejte se na fotky, jak celá EVS probíhala.

Jana Lejskeová a Filip Líška využili letní prázdninové měsíce k tomu, že vyjeli na krátkodobou EVS do turecké organizace GEGED (Gaziantep Training and Youth Association). Věnovali se tam zejména práci s uprchlíky, které učili angličtinu: pořádali konverzační, čtenářské a filmové kluby nebo pomáhali vést školku pro děti syrských uprchlíků. Více o této EVS se dočtete [zde](#).

Během léta jsme vyslali dobrovolníky na EVS do britské Treloar School vzdělávající handicapované studenty a do lotyšské organizace Valmieras novada fonds, kde se dobrovolník bude zabývat pořizováním a zpracováváním foto- a videodokumentace činnosti nadace.

Domácí projekty

Česká národní agentura (Dům zahraniční spolupráce) schválila naši žádost o grant na ERASMUS+ mobilitu pracovníků s mládeží "ACT – Active Citizens of Today!". Tréninkový kurz, jehož hlavním záměrem je podpořit profesní rozvoj pracovníků s mládeží a zlepšit jejich projekty a aktivity zaměřené na oblast aktivního občanství (na lokální, národní či evropské úrovni), se uskuteční v Lednici od 20. do 28. března 2019. Tréninkový kurz je organizován společně s estonskou organizací [MTÜ Noored Ühiskonna Heaks](#). Více o projektu najdete [zde](#).

Prezentace programu Erasmus+: Mládež a propagace projektů

Také v létě jsme pokračovali v seznamování mladých lidí s možnostmi vycestování za osobním rozvojem díky programu ERASMUS+ Mládež. Naši dobrovolníci Eliška Andršová, Ondřej Zelina a Vojtěch Andrš představili tento program žákům prvního a třetího ročníku střední školy v Českém Krumlově. Zejména zaujala interaktivní část prezentace, kdy si studenti vyzkoušeli různé icebreakingové a teambuildingové hry, se kterými se mohou na projektech setkat.

Podářilo se nám také navázat spolupráci s kontaktním pracovištěm Úřadu práce v Mikulově, kde v rámci podpory zaměstnatelnosti mladých nezaměstnaných od září vyvěšujeme pravidelné nabídky tréninkových kurzů a EVS.

Jak jsme psali už v minulém *Občasníku*, naši dobrovolníci Eliška Andršová, Jakub Pidrman a Tomáš Homola (a také sprátcená organizace ESN UCT a Ivan Kobelev) pravidelně pomáhají s propagací projektů vyvěšováním plakátů s jejich aktuální nabídkou.

Všem jim patří velké díky.

První podpořená žadatelka Grantového programu EYCB

EYCB podpořilo první žadatelku o finanční podporu z Grantového programu EYCB na podporu účasti ekonomicky znevýhodněné mládeže na projektech EU. Podpořená slečna se zúčastnila výměny mládeže Coop'Action ve Francii.

O příspěvek z grantového programu mohou požádat mladí lidé starší 18 let s českým občanstvím, mající trvalé bydliště na území České republiky, kteří žijí v rodině, která pobírá přídavky na dítě, A/NEBO v domácnosti, jejíž příjem se rovná nejvýše 1,5násobku životního minima. Z poskytnutých financí mohou hradit nejen cestovní náklady, ale třeba také cestovní pojištění, vydání pasu, pokud ho nemají, nebo nezbytné občerstvení při dlouhém čekání na letišti či nádraží.

Podrobná pravidla Grantového programu vč. formuláře žádosti o příspěvek jsou k dispozici na webu EYCB www.eycb.eu v sekci *Zahraniční projekty – Finanční pomoc výjezdu*.

Všichni, kteří chtějí tento program podpořit, tak mohou učinit odesláním jakkoli velké částky na účet č. 2800605023/2010 při použití variabilního symbolu 150307. Za vaši podporu budeme vděční.

Různé

Nejlepších 12 dní mého života

O projektech Evropské unie jsem slýchával roky z různých stran, jenomže já nejsem zrovna typ člověka, co by se sbalil a vyrazil do Afriky a krmil podvyživené děti, vůči neznámým lidem jsem spíše uzavřený a rád pozoruji zpovzdálí. Jenomže možnost cestovat zdarma a potkat nové lidi a kultury je lákavá. Společně se svým spolužákem a kamarádem, rovněž Petrem, jsme zhruba rok mluvili o tom, že

nějaký projekt zkusíme. Letos o prázdninách jsem neměl žádný program, a tak jsem začal hledat, jak ty projekty vlastně fungují. Narazil jsem na EYCB a společně s Petrem jsme se přihlásili na nejbližší otevřený projekt – Creative Health v Rumunsku. Pak mi ale přišla výborná nabídka na stipendium ve Španělsku, která se ale zase stejně rychle rozplynula, proto jsem se z projektu odhlásil a zase přihlásil. Tři dny před odletem mi Petr volá: „Ty jedeš na projekt se mnou?“ Kouknu do mailu a opravdu, byl jsem vybraný za nemocného účastníka! Kupuji poslední letenky a balím si kufr. Svou první cestu letadlem jsem si velmi užil, na letišti v Bukurešti na mě ale můj kufr nečekal – zasekl se v Praze. Vzal jsem to ale s nadhledem a ve svém jediném tričku a kalhotách jsme vyrazili s českým týmem z letiště na vlakové nádraží. Jelikož bylo pět ráno a hromadný autobus jel až odpoledne, museli jsme přečkat noc v parku, kde jsme si ustlali na batozích a kolektivně jsme se bránili nástrahám zdejších bezdomovců.

Během noci se nám ztratila jedna láhev Coca-Coly, jinak se nám nic nestalo a my se mohli konečně setkat s naším group leaderem, který jel velmi nepohodlným Flixbusem, i s lidmi z ostatních zemí. Částečně díky únavě, částečně mou introvertní povahou jsem se zprvu moc nesocializoval, v autobuse se však rozjel hovor s Maltany a já si začínal projekt užívat na plno. Během následujících hodin jsem se seznámil se 49 novými lidmi z deseti zemí a bořil předsudky jeden za druhým. V Turecku se píše latinkou, Malta je vyspělý stát a Libanonci jsou velmi mírumilovný národ. Užíval jsem si každou ranní rozcvičku, každý „energizer“, každou přednášku od jednotlivých týmů, každý společný oběd i večeri a nejvíc interkulturní večery. Tureckou a libanonskou kuchyni prostě musíte zkusit!

V průběhu projektu jsme se věnovali tématu zdraví – vytvořili jsme třicetidenní plán na zdravý životní styl, natočili jsme propagační videa, ale hlavně jsme poučili sami sebe navzájem, vyměnili si znalosti i zkušenosti, a to všechno zábavnou a kreativní formou.

Nejsilnějším zážitkem pro všechny byl poučný přírodovědný výlet na nedalekou horu. Nahoru jsme se pomalinku drápali a pozorovali stromy, žáby i houby, na vrcholu jsme potom udělali hromadné fotky a panoramata krajiny. Vtom začalo kapat a vedoucí výletu (místoprezident hostitelské organizace ADA) zavelel k rychlému návratu do hotelu. „To za chvíli přejde“ byla poslední pozitivní slova toho dopoledne. Strhnul se pořádný horský liják, za chvíli přišly i blesky a kroupy. To není zrovna počasí, kdy byste chtěli být na bahnitém kopci v lese s mobilem v ruce. Po pěti minutách už byl deštník k ničemu, naopak letenky v batohu byly odsouzeny k záhubě. Po asi dvaceti minutách velmi rychlého sestupu bahnitou řekou za neustálého deště dorazila první skupina k hotelu. Podle „seznamu přeživších“ se nakonec vrátili všichni a nikomu se jako zázrakem nic nestalo. Při večerní reflexi jsme se všichni shodli, že na tento zážitek nikdy nezapomeneme a že voda v botách je

nakonec celkem vtipná věc.

Během projektu se stala spousta krásných věcí a mám hromadu zážitků, které mi už nikdo nevezme. Pokud někdo pochybuje o účasti na projektu, celým srdcem bych mu to doporučil! O zábavu není nouze a je krásné pozorovat různé kultury z celé Evropy jen tak si povídat a společně tvořit projekt, který dává smysl. Necelé dva týdny uplynuly jako voda a už tu byl poslední den, čas na závěrečný táborák a také čas loučení. Slovy hlavního organizátora Victora: „Žádné Adios, říkejte ‚See you soon‘!“

Děkuji EYCB za možnost vyjet, českému týmu za skvělou společnost, rumunskému týmu z ADA za výbornou organizaci, všem padesáti účastníkům za nejlepší 12 dní mého života. See you soon!

Petr Zahradník

Projekt s názvem Active Citizenship v Rumunsku a proč byla účast na projektu jeden z nejlepších zážitků mého života

Začalo to tím, že jsem chtěl o prázdninách vyjet někam do zahraničí, nejlépe přitom poznat nové lidi se kterými si budu rozumět. Potom co jsem se dozvěděl

o Erasmus+ a EYCB, začal jsem se koukat po projektech. Rozhodl jsem se přihlásit na projekt Active Citizenship (aktivní občanství) v rumunském Targovisti. Jednalo se o „tréninkový kurz“ a téma projektu bylo zaměřeno převážně pro mladé. Součástí bylo i zvýšení povědomí o demokracii, pro mě velmi zajímavé téma.

Na projektu se sešli hodní a přátelští lidé. Přes mojí menší stydlivost se ke mně chovali ostatní velmi mile a s úctou. I když jsem na tomto projektu nenašel nikoho, s kým bych si nějak ohromně rozuměl, byl to jeden z nejlepších zážitků v mém životě. Sešli se lidé, kteří se zajímají o světové dění a politická témata. I mimo aktivity docházelo na diskuze různých politických témat, dokonce i na kvantovou fyziku a duchovní úvahy, což pro mě bylo super a oživující.

V tomhle ohledu byli lidé na projektu odlišní v porovnání s lidmi třeba na mé střední škole, kde není moc příležitost se s kým o hlubších věcech pořádně bavit. V naší škole/ mojí třídě se lidé bohužel o důležitých politických tématech, událostech a světovém dění nebaví vůbec nebo zřídka, což je škoda. Slyšet tam někoho mluvit o něčem duchaplném je fakt vzácné. Zato jít na záchod a slyšet, jak tam někdo za dveřmi balí jointa už se mi stalo několikrát. Možná někde na gymnáziu to je trochu jiné než na naší průmyslové škole, každopádně nezájem o podstatné věci a lhostejnost jsou u mladých lidí dnes časté, není to jen na naší škole. Asi i tenhle důvod mi pomohl více si projekt užít. Netřeba zmiňovat, že lidé

na projektu byli výrazně příjemnější a srdečnější než spolužáci nebo většina mladých obecně.

Velká část aktivit na projektu mne opravdu bavila a zajímala. Docházelo jak na seriózní diskuze a dobré myšlenky, tak i na srandu. Nejvíc si vybavuju, když jsme se rozdělili na politické strany a voliče, vžili jsme se do své role a padali vážně vtipné hlody, to jsme si opravdu užili. Ale nejvíc se na projektu staral o srandu jeden účastník z Makedonie, díky kterému jsem se nasmál tolik jak za celý rok. Mimo to jsme byli dvakrát v bazénu, kde to bylo také moc zábavné a lidi si to pochvalovali.

Mezi aktivity, kde jsme přebírali iniciativu my účastníci, patřily i teoretické výklady trenérky k tématu aktivity. Ty byli potřebné a v pořádku, ale myslím že nakonec nejvíce znalostí posbíral člověk během prezentací od účastníků (probíhaly ve skupinách) nebo diskuzí. A v tom to bylo asi jiné a záživnější vzdělání než běžné školské. Třeba z diskuze se může člověk mnohdy dozvědět nové dosti zajímavé informace. Nikdo neví všechno, každý ví něco jiného a když to sdílí s ostatními může

to být opravdu užitečné a duchaplné. Kdyby se i ve školách více diskutovalo byl by to určitě přínos. Další rozdíl mezi formálním vzděláním a vzděláním na projektu bylo více prostoru pro účastníky se projevit – svými názory, myšlenkami, nápady. Ve škole se spíše poslouchá výklad a bifuje, něco tomu pak chybí. Student navíc mívá jakousi roli podřadného, a to není podle mě úplně dobře.

Ale abych to shrnul – v Rumunsku jsem zažil kupec srandy, zajímavé diskuze a názory, potkal jsem fajn lidi, absolvoval s nimi zajímavé diskuze, které jsou potřebné k naplnění mé duše, a navázal nové kontakty. Proto to pro mě byl jeden z nejlepších zážitků mého života, ne-li ten nejlepší a jsem za něj vděčný. Chci poděkovat EYCB za tuto příležitost. A Jestli někdo váháte, jestli na nějaký projekt vyjet, doporučuji, běžte do toho! ☺

Martin Zeman